

קרב קלקיליה

(ראה שער)

צבי ואנשיו היו האתרוגים שתפסו את מקומם במערך ההתקפה — והראשונים שפתחו באש. תפקידם: לירות בתותחים ב־כינון ישר אל תוך מיבצר המשטרה.

התותחים הרצבו, במרחק ביצבצו שני אורות גדולים, שדלקו בצריחי המשטרה. צבי הציב את אנשיו ופמעט מיד באה ה־בקשה באלחוט: „או. קי. הרביקין“

ובאותה שניה פתחו תותחיו של צבי באש. פגזי פגזי! לא לפי חישוב מתמטי מסובך, כי אם ישר לפניו, מעל לכוחות, כמו ברובה צלפים. אבל איוה גושי פלדה העיפו הרובים האלה.

לבסוף ניתנה הפקודה: „קדימה!“ יחידות המשנה התקדמו, כל אחת לכיוון שהוקצה לה.

במישטח החשוף, פגעו הצרורות בלוי חמים חטריה־המחסה. אלי, אחד המפקדים, פרץ קדימה, זינק אל תוך החפירות שלפני הבניין, משם ירו הירדנים על אנשיו. הוא שלף רימון מחגורה, הטילו בין שלושה ירדנים שרכנו על נשקם. השלושה נהרגו במקום.

מכיוון אחר של החפירות, התקרבו אליו בריצה כמה ירדנים נוספים. צרור ארוך מהעוזי הרג אותם. ירדני שמיני, שעמד ליד פיאט במרחק שני מטרים בלבד, נטל את נשקו כמו מקל, חבט בכל כוחו בראשו של אלי. אחרי־כך זינק עליו, נשך אותו בזרועו, בנסתו להוציא מידיו את העוזי. אלי הס־פיק לירות בו לפני שהתגלגלו שניהם אל תחתית החפירה.

בשאר גיורות ההסתערות, התקדם הכל לפי התוכנית. יחידות הרחק המסירו את

על אשנבי המיבצר, חוליות הפורצים התקדמו לעבר הגדר, פוצצו אותה ופרצו פנימה. חמש דקות אחרי התחלת ההסתערות, היו הלוחמים בתוך המיבצר.

לפתע, באחד המזדננות, ניצב ירדני מול הפורצים. על שכמו נשא נרתיק צבאי, מלא רימונים. רימון מוכן לפעולה היה לסות ב־כף ידו. „מין הדאז“ הוא קרא. צרור קצר השיב לו. הערבי נפל ארצה, כשהרימון מתגלגל מבין אצבעותיו המתות. הלוחמים לא שמו לב אליו. תוך שניות נשמעה ה־פוצצות. רימונו של הירדני ההרוג פצע ארבע לוחמים.

תוך חמש דקות נוספות, היתה המשטרה מטוהרת. החלק הראשון של המשימה בוצע.

★ ★ ★

עֵתָה הַגִּיעַ תוֹרוֹ שֶׁל הַחֶלֶק הַשֵּׁנִי שֶׁל הַכּוּחַ הַמְתַפְרֵץ לַפְעוּל. הוא היה מורכב מטור זחלים. הזחלים עלו על הכביש המנדטורי הישן, החוצה את המשולש, ל־אורך מסילת הרכבת. הם הגיעו לגשר קסן מפוצץ. הגבול.

הזחלים לא היססו. שעה קלה לפני הקרב ערך מספק הטור סיור בסביבה ועתה ידע כי הזחלים יכולים לחצות את הגשר בלי סכנה. הטור עבר, עלה על הצד הירדני של הכביש, המוביל ישר למשטרה, בה הת־נהל באותו רגע קרב מגע בין ססתערים ומגינים.

פילבוקס עשוי בטון פתח באש מקלעים. הזחלים השיבו באש מרוכזת; הפילבוקס השתתק. לאנשי הכפר, כנראה, לא היה חשק להתערב בקרב.

בפנים המשטרה הגיעו הטיהור לצרורותיו האחרונים. הזחלים נעצרו בחצר, ליד האר־זנים הגבוהים.

★ ★ ★

כּוֹכְשֵׁי סִירֵי בֵּין חֲדָרֵי הַמִּיבְצָר. סגני התותחים עשו את מלאכתם ב־סידיות ואיראפשר חיה לעלות לקומה השנייה מחמת המפולה. בקומת הקרקע, לעומת זאת, נשמר סוד כלשהו.

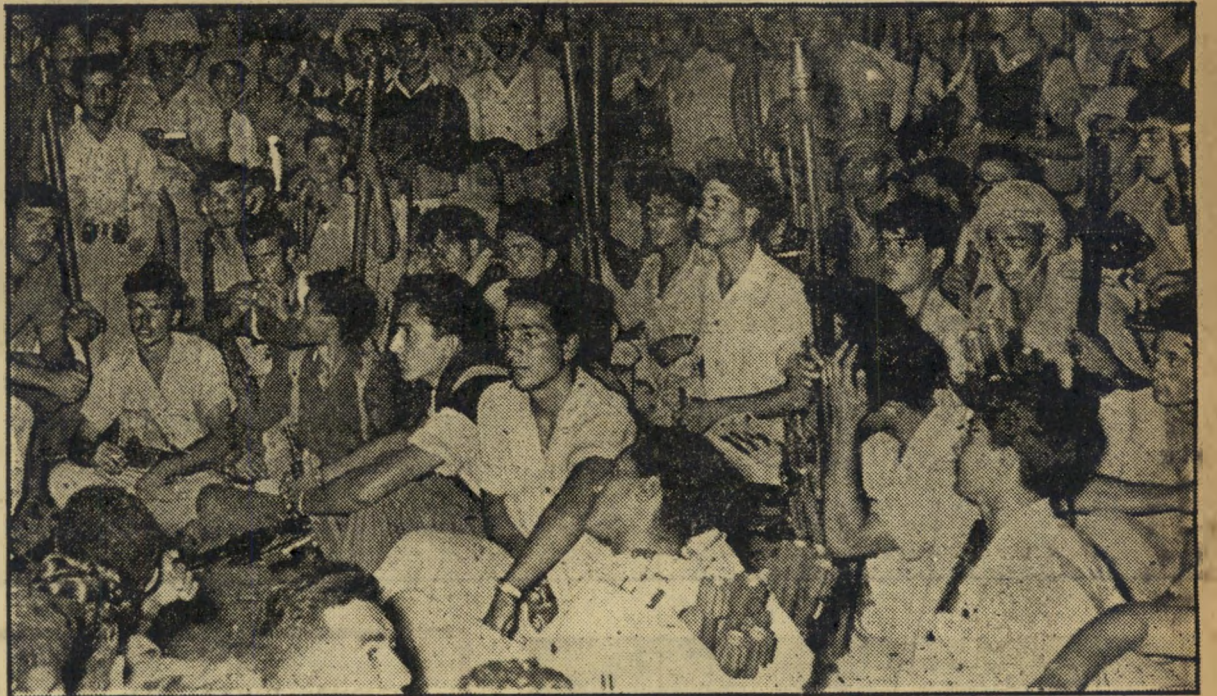
בשעת ההפגזה, פגע פגז במיכל המים של המשטרה ועתה היה כל הבנין מוצף. הלוחמים עברו מחדר לחדר, הריקו את מוח־סן הנשק מתוכנו. חדר האוכל והמטבח ה־גקים סיירו על ארוחת־ערב שעברה ב־שלוש; חדר־שינה, שמיטותיו היו מסודרות ומוצעות למסת, נתן עדות לעצבנות אנשי המיבצר, שלא ישנו אותו לילה.

באורחה, בנין אבנים מאורך שלא נגע בכל המהומה, נמצאו שמונה סוסים שליחסי תבן בשלוחה. הקיבוצניקים שבין הלוחמים הביילו אותם החוצה.

בחצר המעוגלת של המשטרה, שקקו ה־חיים. סה רשם נחו קבוצות לוחמים, חובר שים טיפלו בפצועים או העבירו אותם על אלונקות אל הזחלים. מספק חוליית החב־לנים פקח על העברת שקי חומר־הנפץ ה־כבדים אל תוך המשטרה, לקראת הס־צוף. הוא עבר בין אנשיה, הורה להם היכן להניח את החומר, קישר את הערימות בפתיל־הרדעם הלבן, הכין את השעון שי־עיל את המיטען כאלו. סריקה מחירה אוד־רונה, לוודא כי לא נשארו ישראלים בבני־יין ואחריה הפקודה: לפנות את המשטרה לפיצוץ.

החבלנים יצאו החוצה, תפסו מחסה. החצר התרוקנה מאדם: רוב אנשי חיל הרגלים כבר עזב את המקום, נע חזרה לתוך שטח ישראל. לגביו, נסתים קרב קלקיליה.

ואו, לפתע, נשמעה שריקה חדה. פטריה שחורה ענקית התנפחה ועלתה בתוך ה־שמים, לשונות אש פרצו כלפי מעלה, ורעם מחריש התגלגל ממרכז בנין המשטרה.

התדרוך. חיילי אחת היחידות שהשתתפו בקרב קלקיליה יושבים בחצי גדר, ומקשיבים לדברי ההסבר של מפקדם. הלוחמים כבר מוכנים ליציאה, אוחזים כל אחד את הנשק שיקח עמו לקרב. בולטים במיוחד רימוני הרובים האנטי־טנקים ורקטות הבאזוקות.

אחד אחד חדרו הפגזים דרך קירות ה־בטון המזוין ועשו שמות בעמדות המיבצר. צבי ריכז את אשו הוא על הצריחים. למח־רת בבוקר, עוד לפני שהספיק לשמוע את כל פרטי הפעולה, בא אל צבי מספק הכוח הרגלי, ששכב במרחק כמה עשרות מטרים מהמשטרה בשעת ההפגזה, נחייב אותו כ־אילו פגש את אחיו אחרי שנות פרידה. לר־לא ראה זאת כמו עניין, לא היה מאמין שתותח יכול לירות בדיוק כזה.

אבל אותה שעה לא ידע צבי עדיין מה יביא המחר. הוא רק מילא את חלקו ב־מיבצע: לרכך את המשטרה ולהכינה להס־תערות חיל הרגלים.

★ ★ ★

תַּפְקִידוֹ שֶׁל חֵיל הַרְגָלִים היה מוגדר וברור אף הוא. עליו הוטל ביצוע ה־משימה העיקרית של הערב: לכבוש את מיבצר המשטרה, לטפוז אותו כליל. (אם חשאר אבן על אבן, נחזור מהר בבוקר עוד פעם לגמור את העסק!) אמר מספק המיב־צע, כשנתן את הוראותיו האחרונות למפקדי היחידות השונות.

המרחק בין נקודת היערכות לנקודת ה־הסתערות היה קטן מאוד — הלוחמים עברו בין מסעי הויתים, חצו ואדי לא עמוק המסמן את הגבול בחלק זה של ארץ־ישראל, וכ־שהיו במרחק של 200 מטרים מהמיבצר, קיבלו הוראה לשכב ולחכות.

או התקשר מספק הכוח עם צבי ואנשיו. הוא הרגיש שהאויב במשטרה הרגיש בו ולכן הורה להתחיל בהפגזה. השעה היתה אז 9.50, בליל חשוך לגמרי.

עשר דקות בסך הכל הלמו הפגזים ב־בטון. ואז הורה מספק הכוח הרגלי לתו־תחים להפסיק את האש. אנשיו, שהתקדמו בשעת ההפגזה עד למבואות המיבצר, היו מוכנים להסתערות. אך הפקודה היתה: ל־המתין עשר דקות בין גמר ההפגזה להת־חלת ההסתערות. כדי לאפשר לאנשי המש־טרה להוציא מהבנין נשים וילדים העלו־לים להיות בו. עשר דקות שנראו אינ־ספיקות.

אל הקרב. עוד לפני החשיכה עברו הלוחמים בכביש הראשי של המוסבה, בדרום לנקודות היערכות, שמחן יצאו לפעולה. על הקצה הימני של מחן המשוורין רשם אחד החיילים בניר את השם „קהיר“. כתובות אחרות היו: „קדימה לסכסו“ ו־„ישר רבת עמון“.